

NEMZETI ADÓ- ÉS VÁMHIRVATAL
Fellebbviteli Igazgatósága

Iktatószám: 1691167188

Adózó: Ruszin Zsolt

Azonosító: 72905001-1-40

Lakcím: 8900 Zalaegerszeg, Kossuth Lajos utca 63.
2/14.

Ügyszám: 4189255085

Ügyintéző: dr. Aros Csaba alez.

Telefonszám: 22/538-186

Tárgy: Jogorvoslati kérelem elbírálása

Melléklet: -

Ruszin Zsolt (a továbbiakban: adózó) ügyében a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) Zala Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága által 2024. január 19-én kiadmányozott 2924524572 iktatószámú végzés ellen a törvényes határidőn belül benyújtott fellebbezésre az alábbi másodfokú

v é g z é s t

hoztam.

A 2924524572 iktatószámú elsőfokú végzést **m e g s e m m i s í t e m** és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasítom.

Elrendelem az adózó terhére előírt, de adózó által meg nem fizetett 3.000 Ft, azaz Háromezer forint fellebbezési eljárási illeték törlését. Amennyiben a döntés kiadmányozása és annak közzlése között az illetéket adózó megfizeti, azt vissza kell téríteni részére azzal, hogy fennálló adó- és köztartozás esetén annak összegéig az adóhatóság visszatartási jogával élhet.

E döntés a közzléssel hatályosul, ellene további fellebbezésnek helye nincs, és közigazgatási per sem kezdeményezhető ellene.

I n d o k o l á s

A jogorvoslati eljárás alapjául szolgáló tényállás

Az adózó Online Nyomtatványkitöltő Alkalmazásban (ONYA) kitölthető AUTRESZ elnevezésű adatlapon 2024. január 13-án kérelmet nyújtott be a NAV Zala Vármegyei Adó- és Vámigazgatóságára (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság), amelyben a tárgyévi (2024. évi) gépjárműadó fizetési kötelezettségére 5 havi automatikus pótlékmentes részletfizetés engedélyezését kérte.

Az AUTRESZ adatlap F. pontja szerint adózó természetes személyként (ideértve a vállalkozási tevékenységet folytató, valamint az általános forgalmi adó megfizetésére kötelezett természetes személyt is) az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 199 § (1a) bekezdése alapján a tárgyévben előírt éves gépjárműadó-fizetési kötelezettsége legfeljebb 5 havi pótlékmentes részletekben történő megfizetését vállalta, és a kérelmezett hónapok számát 5 hónapban jelölte meg.

Az elsőfokú adóhatóság a kérelmet megvizsgálva megállapította, hogy adózónak - a kérelem elbírálásakor - még nincs a tárgyévi gépjárműadóra vonatkozóan kézbesített határozata/értesítő levele.

Az elsőfokú döntés

Az elsőfokú adóhatóság a 2024. január 19-én kiadmányozott 2924524572 számú elsőfokú végzésével az adózó 2024. évi gépjárműadó-fizetési kötelezettségre vonatkozó fizetési kedvezmény (automatikus részletfizetés) iránti **kérelmét visszautasította**.

Visszautasító döntését az elsőfokú adóhatóság azzal indokolta, hogy az Art. 199. § (1a) bekezdése szerint automatikus részletfizetés gépjárműadó tekintetében az adóhatóságnál már nyilvántartott adóra engedélyezhető, ugyanakkor a tárgyévi gépjárműadóra vonatkozóan határozat/értesítő levél még nem is került kiküldésre az adózó részére. Előzőek okán a 2024. évi gépjárműadó-fizetési kötelezettségre **időelőttiség miatt** nem engedélyezhető automatikus részletfizetés, ezért visszautasító döntésében az elsőfokú adóhatóság jogszabályi hivatkozással élt az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 48. § d) pontjára.

Az elsőfokú végzés az adózó részére 2024. január 19. napján elektronikus úton kézbesítésre (letöltésre) került, majd azzal szemben az adózó a törvényes határidőn belül (2024. január 19-én) elektronikus úton (EPAPIR-20240119-4633), az elsőfokú adóhatóságnál 2990835644 számon iktatott **fellebbezést** terjesztett elő.

A jogorvoslati kérelem

Fellebbezésében adózó előadta, hogy az elsőfokú végzés hamis, hiányos és nem tesz eleget az Air. 73. § (1) bekezdés c) pont szerinti indokolási kötelezettségnek.

Továbbá sérelmezi, hogy a törvényben egyáltalán nem szerepel az indokolásban hivatkozott „*már nyilvántartott adóra engedélyezhető*” fordulat, de még hasonló se. Előadja, hogy a jogalkotói cél az volt, - és „értelmes” jogalkotás esetén csakis az lehetett - hogy az adózóknak a június 30-ig beérkező kérelmekkel ne keletkezessen késedelmi pótléka. Álláspontja szerint az eleve nonszensz, hogy csak a kötelezettség felmerülése (április 15.) után lehessen kérelmezni a gépjárműadó részletfizetését, amikor az nem bevállással, hanem kivetéssel keletkezik és az már a korábbi határozat alapján biztosan „beterhelendő”.

Fentiek alapján kéri az elsőfokú végzés visszavonását és azt, hogy a részletfizetést „*készítsék be*”, hiszen pontosan látni, hogy lesz gépjárműadó-fizetési kötelezettség, mert volt a tulajdonában gépjármű 2024. január 01-én. Ez az állapot most is fennáll.

Az elsőfokú adóhatóság az adózó fellebbezését az ügyben keletkezett valamennyi irattal együtt felterjesztette a NAV Fellebbviteli Igazgatóságához (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság).

A másodfokú döntés és jogi indokai

Az Air. 127. § (1) bekezdése értelmében, ha az elsőfokú adóhatóság a fellebbezést felterjeszti, a felettes szerv a fellebbezéssel megtámadott döntést és a döntéshozatalt megelőző eljárást megvizsgálja, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

Az Air. 127. § (4) bekezdése értelmében a vizsgálat eredményeként a felettes szerv a döntést helybenhagyja, megváltoztatja vagy megsemmisíti. Ugyanezen bekezdés első mondata szerint a határozat ellen irányuló fellebbezést határozattal, a végzés ellen irányuló fellebbezést végzéssel kell elbírálni.

Az Air. 127. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezéssel megtámadott döntést és a döntéshozatalt megelőző eljárást teljes körűen megvizsgálva megállapítottam, hogy az elsőfokú végzés megsemmisítése és az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására történő utasítása szükséges az alábbiakra tekintettel.

Jogorvoslati eljárásom során megállapítható, hogy jelen ügy tárgya az adózó 2024. január 13-án benyújtott automatikus részletfizetési kérelme elbírálásának jogszerűsége. Ennek keretében azt kellett megvizsgálnom, hogy az elsőfokú adóhatóság az adózó kérelmének vizsgálata során jogszerűen járt-e el, illetve annak tárgyában hozott visszautasító döntése a vonatkozó jogszabályi előírásoknak megfelelt-e.

Az Air. 44. § (1) bekezdése értelmében a kérelem az adózó olyan nyilatkozata, amellyel hatósági eljárás lefolytatását, illetve a hatóság döntését kéri jogának vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében.

Az Air. 46. § (1) bekezdése kimondja, hogy a kérelmet tartalma szerint kell elbírálni akkor is, ha az nem egyezik a kérelmező által használt elnevezéssel.

Az Air. 48. §-a alapján az adóhatóság a kérelmet nyolc napon belül végzéssel visszautasítja, ha

- a) a kérelem elbírálására nincs hatásköre vagy arra nem illetékes, és áttételnek nincs helye,*
- b) a kérelem nyilvánvalóan lehetetlen célra irányul,*
- c) jogszabály a kérelem benyújtását kizárja,*
- d) jogszabály a kérelem előterjesztésére határidőt vagy határnapot állapít meg, és a kérelem idő előtti vagy elkésett,***
- e) az adóhatóság a kérelmet érdemben már elbírált, és változatlan tényállás és jogi szabályozás mellett ugyanazon jog érvényesítésére irányuló újabb kérelmet nyújtottak be, vagy*
- f) a kérelem nyilvánvalóan nem az előterjesztésére jogosulttól származik.*

Az irányadó tényállás szerint az adózó 2024. január 13-án kérelmet nyújtott be az elsőfokú adóhatóságra, amelyben a tárgyévi (2024. évi) gépjárműadó fizetési kötelezettségére 5 havi automatikus részletfizetés engedélyezését kérte az Art. 199. § (1a) bekezdése alapján.

Másodfokú eljárásom során megállapítottam, hogy az elsőfokú adóhatóság az adózó automatikus részletfizetési kérelmét, annak időelőttisége okán, az Air. 48. § d) pontjára hivatkozással visszautasította.

Az Art. 199. § (1a) bekezdése szerint az (1) bekezdésen felül természetes személy adózó - ideértve a vállalkozási tevékenységet folytató és az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett természetes személyt is - a tárgyév június 30. napjáig benyújtott kérelmére az adóhatóság a

tárgyévben előírt éves gépjárműadó-fizetési kötelezettségre évente egy alkalommal legfeljebb öthavi pótlékmentes részletfizetést engedélyez. A kérelem benyújtására előírt határidő jogvesztő.

A fent idézett jogszabályhely alapján megállapítható, hogy az adózó az Art. 199. § (1a) bekezdése szerint a következő feltételek **együttes teljesülése** esetén jogosult a - jelen ügyben 5 havi - automatikus részletfizetésre:

- természetes személy
- évente egy alkalommal és
- adott évre előírt gépjárműadóra kéri ezt, valamint
- kérelme határidőn belül került előterjesztésre.

Fentiek alapján rögzíteni kívánom, hogy **amennyiben a törvényi feltételek nem teljesülnek, az elsőfokú adóhatóság a kérelmet határozattal elutasítja**, illetve, ha az adózó az Art. 199. § (1a) bekezdésében foglalt határidőn túl nyújtja be a kérelmét, akkor az – elkészttség okán – visszautasításra kerül.

A törvényi feltételek egyike az adott évre előírt gépjárműadó megléte is, így a kérelem érdemi elbírálása körében ezen feltétel fennállását / fenn nem állását is vizsgálnia kell az elsőfokú adóhatóságnak. Ezen feltétel hiánya pedig nem feleltethető meg az Air. 48. § d) pontjában szabályozott fordulatnak, amely szerint a „*jogszabály a kérelem előterjesztésére határidőt vagy határnapot állapít meg, és a kérelem idő előtti*”. Kiemelem, hogy jelen esetben a jogszabály - Art. 199. § (1a) bekezdése – kizárólag egy végső határidőt tartalmaz, ez pedig a tárgyév június 30. napja, a jogszabály a kérelem benyújtására vonatkozóan kezdő határidőt, határnapot nem ír elő.

Mindezekre tekintettel megállapítottam, hogy az elsőfokú adóhatóság jogszerűtlenül járt el, amikor az adózó kérelmét – mivel az elsőfokú adóhatóság álláspontja szerint az adózó terhére még nincs az adott évre vonatkozóan előírt gépjárműadó fizetési kötelezettség – időelőttiségre való hivatkozással visszautasította.

Az Air. 129. § (1) bekezdése alapján, ha a jogorvoslati kérelemmel megtámadott döntés részben jogszabálysértő, és ezért új eljárásra utasításnak van helye, a jogorvoslati kérelmet elbíráló felettes szerv - ha az ügy körülményei ezt lehetővé teszik - csak a jogszabálysértő megállapítások (intézkedések) tekintetében rendeli el az új eljárást, egyebekben a döntést helybenhagyja vagy megváltoztatja.

Az Air. 129. § (3)-(4) bekezdése alapján az adóhatóság a felettes szerve által elrendelt új eljárásban az új eljárás elrendelésére okot adó körülményeket, illetve az ezzel összefüggő tényállási elemeket vizsgálhatja. Az adóhatóságot a felettes szerv döntésének és a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.

Az új eljárás során az elsőfokú adóhatóságnak az adózó kérelmét ismételten meg kell vizsgálnia, és - az automatikus részletfizetésre vonatkozó törvényi feltételek (köztük az adott évre előírt gépjárműadó megléte) fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítása mellett - **érdemi döntést** (a kérelemnek helyt adó vagy a kérelmet elutasító határozatot) kell hoznia.

Megsemmisítő döntésem okán relevanciával nem bír, de az adózó fellebbezése alapján rögzíteni kívánom, hogy az Art. 199. § (1a) bekezdése a „*tárgyévben előírt*” szófordulatot használja az elsőfokú döntésben szereplő „*már nyilvántartott adó*” -val szemben.

Mindezekre tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

Az Air. 73. § (1) bekezdés c) pontja értelmében az ügyintézési határidő leteltének napjával kapcsolatban az alábbiakról tájékoztatom.

A másodfokú ügyintézési határidő az Air. 50. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú iratanyagot és a fellebbezést tartalmazó felterjesztés másodfokú adóhatósághoz érkezését követő napon 2024. január 24-én kezdődött.

Az Air. 50. § (2) bekezdés szerint az ügyintézési határidő 30 nap. A fentiekre figyelemmel jelen ügyben az ügyintézési határidő leteltének napja: 2024. február 22.

A fellebbezés lehetőségét az Air. 122. § (1) bekezdése zárja ki. A közigazgatási per indításának lehetőségét az Air. 130. § (1) bekezdése zárja ki, tekintettel arra, hogy ezen jogszabályhely alapján az adó megfizetésére kötelezett - az önálló fellebbezéssel nem támadható végzések kivételével - a véglegessé vált döntés ellen indíthat közigazgatási pert. Az Air. 74. § (2) bekezdés c) pontja értelmében a másodfokú adóhatóság megsemmisítő döntése nem végleges, így ellene nem indítható közigazgatási per.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 32. § (1) bekezdése alapján a jogorvoslati eljárásban megfizetett valamennyi illetéket az ügyfélnek vissza kell téríteni, ha a közigazgatási hatóság vagy a közigazgatási perben elbírált közigazgatási hatósági döntés vagy intézkedés az ügyfél hátrányára részben vagy egészben jogszabálysértőnek bizonyult.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú döntés az adózó terhére volt jogszabálysértő, azonban az adózó 3.000 Ft összegű illetékfizetési kötelezettségének nem tett eleget, az illeték visszatérítéséről nem kellett rendelkeznem, ugyanakkor mivel az adózó jogorvoslati eljárási illetékfizetési kötelezettsége az adószámláján előírásra került, a jelen döntésemben a kötelezettség adószámláról való törléséről rendelkeztem. Tájékoztatom adózót, hogy amennyiben a döntésem kiadmányozása és annak kézbesítése között az illetéket megfizeti, azt vissza kell a részére téríteni az Art. 76. § (2) bekezdésében foglaltak figyelembevételével.

Az Art. 76. § (2) bekezdése szerint az állami adó- és vámhatóság az általa felülvizsgált, az adózót (adó megfizetésére kötelezettet) megillető költségvetési támogatást (visszaigénylést, visszatérítést), az általa nyilvántartott adó- és vámtartozás, adók módjára behajtandó köztartozás, az általános közigazgatási rendtartás alapján behajtandó köztartozás, az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 29. § (1) bekezdés 6. és 9-21. pontja szerinti megkeresésen alapuló pénzkövetelés és az önkormányzati adóhatóság megkeresésében közölt - önkormányzati adóhatóságot megillető - tartozás összegéig visszatarthatja, és ezzel ennek erejéig a tartozás megfizetettnek minősül.

Hatásköröm és illetékességem az Air. 23. §-án, 25. § (1) bekezdésén, a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 4. § (2) bekezdés b) pontján, 12. § (3) bekezdésén, továbbá a Nemzeti Adó- és Vámhivatal szerveinek hatásköréről és illetékességéről szóló 485/2015. (XII.29.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdésén, 3/A. §-án, 11. § a) pontján, illetve az 1. számú melléklet B/9. pontján alapul.

Döntésem a hivatkozott jogszabályokon, az Air. 72. §-án, 73. § (1) bekezdésén, valamint az Air 127. §-án alapul.

Kelt az időbélyegző szerinti helyen és időpontban

Tamásné dr. Kajati Zsuzsanna
igazgató
(hatáskör gyakorlója)

Baranyi Éva
főosztályvezető
(kiadmányozó)